Turnirul violoniştilor tineri – Concursul „Ştefan Ruha”

(Grigore Constantinescu – 7 octombrie 2008)

Marele violonist Ştefan Ruha, dispărut pe drumul eternităţii acum patru ani, merită gestul de cinstire al iniţierii, în 2007, a unui Concurs internaţional de interpretare violonistică, cum este cel de la Filarmonica din Satu Mare.

Alături de Ştefan Ruha, primul laureat al Concursului Internaţional „George Enescu”, în corola de lumini a violonisticii româneşti există şi alţi maeştri care, asemenea lui Ion Voicu, beneficiază actualmente de astfel de competiţii. Sunt necesare doar din perspectiva memoriei, sau devin un stimul al viitorului artei interpretative? Neîndoios, modelele, de data aceasta cel al lui Ştefan Ruha, sunt autentice imbolduri pe calea afirmării altor talente.

Iată şi scopul complex care l-a determinat pe Rudolf Fatyol, violonist de prestigiu şi director al Filarmonicii sătmărene, de a lansa invitaţia participării către artiştii ce urcă treptele afirmării. Interesantă a fost chiar modalitatea de desfăşurare celei a II-a ediţii, în care juriul – Rudolf Fatyol preşedinte, Stefan Ruha, fiul maestrului, de la Conservatorul din Sion-Elveţia, Daniel Podlovski şi subsemnatul – au decis ca aproape toţi concurenţii să parcurgă toate cele trei etape. Se adăuga astfel stăpânirii repertoriale (baroce, clasice, romantice şi concertistice), procentul de rezistenţă la efort şi capacitate de concentrare. Acest concurs ne demonstrează că, actualmente, pentru a deveni un criteriu de valorizare, modul în care se desfăşoară întregul eveniment trebuie guvernat de exigenţă profesională. Destul de dificil a fost pentru juriu să nu decerneze premiul I, considerând că „excepţia” nu a fost prezentă prin cei zece violonişti, de altfel foarte serios pregătiţi. În formula distincţiilor „ex aequo”, cei aleşi sunt Zerkula Gyorgy – Cluj, Theresa Bokany – Elveţia, Francesco Ionaşcu – Cluj şi Adrian Dima – Constanţa, ultimii doi fiind distinşi şi cu Premiul Uniunii Criticilor Muzicali. În faţa melomanilor sătmăreni, concertul de gală al laureaţilor a îmbinat demonstraţia cu omagiul dedicat lui Ştefan Ruha, artistul a cărui viaţă se continuă astfel pe orizontul posterităţii.